

*«ЕТАПИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ
ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ ОСВІТИ В УКРАЇНІ»*

Підготували:

Півонюк М. Р.

Пабіс Х. Р.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА В ГАЛУЗІ ОСВІТИ – ЦЕ
СКЛАДОВА ЧАСТИНА (ПІДСИСТЕМА)
ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ, ЩО ВКЛЮЧАЄ
СУКУПНІСТЬ ПЕВНОЇ СИСТЕМИ ЦІЛЕЙ, ЗАВДАНЬ,
ПРИНЦИПІВ, ПРОГРАМ ТА ОСНОВНИХ НАПРЯМІВ
ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ,
СПРЯМОВАНИХ НА ОРГАНІЗАЦІЮ НАУКОВО-
МЕТОДИЧНОГО ТА ВПРОВАДЖУВАЛЬНОГО СУПРОВОДУ
СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОСВІТИ. ДЕРЖАВНА
ПОЛІТИКА В ГАЛУЗІ ОСВІТИ І ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
ОСВІТОЮ ВЗАЄМОПОВ'ЯЗАНІ. ДЕРЖАВНЕ
УПРАВЛІННЯ Є ЗАСОБОМ (МЕХАНІЗМОМ,
ІНСТРУМЕНТОМ) ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ
В ГАЛУЗІ ОСВІТИ.

? Зі становленням і розвитком незалежної Української держави постало завдання розробки власної державної освітньої політики. За двадцять років окреслено її засади і основні механізми, визначено суб'єкти, які формують і здійснюють державну політику в галузі освіти.

- ? Відповідно до пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України «засади регулювання виховання та освіти визначаються виключно законами України» , які приймає єдиний орган законодавчої влади в Україні – Верховна Рада України. Закон України «Про освіту» передбачає, що «державна політика в галузі освіти визначається Верховною Радою України відповідно до Конституції України і здійснюється органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування» .
- ? Таким чином, ще задовго до прийняття Основного закону держави і законів України, які регламентують відносини в системі освіти було обрано шляхи щодо формування державної політики в галузі освіти, насамперед, шляхом закріплення такої політики на законодавчому рівні.

? етапи розвитку державної політики в галузі освіти України:

- ? перший етап (травень 1991 р. – березень 1996 р.) - ухвалення Закону Української РСР “Про освіту” та затвердження державної національної програми «Освіта» (Україна ХХІ століття);
- ? другий (березень 1996 р. – грудень 1998 р.) – удосконалення базового законодавства про освіту, ухвалення Закону України “Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР “Про освіту”, який за своєю суттю, змістом і напрямками став фактично новою редакцією Закону “Про освіту”;

- ? третій (грудень 1998 р. – січень 2002 р.) – прийняття законів прямої дії, що визначають стратегію розвитку національно освіти, закріплюють її нормативи, вимоги, стандарти, законодавчо регулюють відносини всіх структурних підрозділів освіти;
- ? четвертий (січень 2002 р. – жовтень 2002 р.) – утілення в життя окремих положень законів прямої дії шляхом формування нормативно-правової бази галузі освіти; розробка стратегічного документа щодо розвитку освіти, підготовка до затвердження цільових державних програм;

- ? п'ятий (жовтень 2002 р. – липень 2010 р.) – затвердження стратегічного плану дій – Національної доктрини розвитку освіти, формування відповідної нормативно-правової бази, спрямованої на її реалізацію;
- ? шостий (липень 2010 р. – жовтень 2011 р.) – забезпечення поліпшення функціонування та інноваційного розвитку освіти, підвищення її якості та доступності, коригування завдань та заходів відповідно до сучасних потреб (запровадження 11-річного терміну навчання в загальноосвітніх навчальних закладах та обов'язкової дошкільної освіти дітей 5-річного віку), інтеграції до європейського освітнього простору;
- ? сьомий (жовтень 2011 р. – до цього часу) – ухвалення Національної стратегії розвитку освіти України на 2012-2021 рр., визначення основних напрямів дальшого розвитку системи освіти.

? Державна політика в галузі освіти в Україні визначається вищим законодавчим органом, здійснюється органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування на основі затвердженої органами влади і схваленої громадською думкою концепції розвитку освіти.

? Державна освітня політика ґрунтується на стратегічних документах розвитку освіти (програми, доктрини, концепції тощо); конституційних нормах, міжнародних, міждержавних договорах, ратифікованих вищим законодавчим органом; законодавчих актах; указах та розпорядженнях глави держави; постановах Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України; наказах спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі освіти і науки, інших центральних органів виконавчої влади, яким підпорядковані заклади освіти; наказах та розпорядженнях регіональних (місцевих) органів виконавчої влади, прийнятих у межах їх компетенції.

? Реалізація державної політики в галузі освіти в Україні покладається на спеціально уповноважений центральний орган державної виконавчої влади в галузі освіти і науки, інші центральні органи виконавчої влади, яким підпорядковано заклади освіти, Міністерство освіти і науки Автономної Республіки Крим, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!

